

Sygn. akt *I AGa 124/19*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Małgorzata Goldbeck-Malesińska

Sędziowie: Bogdan Wysocki

Ewa Staniszevska /spr./

Protokolant: st.sekr.sąd. Kinga Kwiatkowska

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2019 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa w W.**

przeciwko **J. K.**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 21 września 2018 r. sygn. akt IX GC 1281/17

1. oddała apelację;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda 4.050 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Bogdan Wysocki Małgorzata Goldbeck-Malesińska Ewa Staniszevska

Sygn. akt I A Ga 124/19

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w W. wniosła o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym i zasądzenie od pozwanego J. K. na swą rzecz kwoty 98.732,68 zł z odsetkami i kosztami.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że sprzedała pozwanemu towary opisane w wymienionych fakturach VAT. Pozwany jednak nie zapłacił należności z tych faktur.

W dniu 20 listopada 2017r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Złożył jednocześnie wniosek o „przypozwanie w charakterze interwenienta ubocznego po stronie pozwanego” F. J. (1). Pozwany zarzucił, że nigdy nie zawarł z powódką „w całości ani w żadnej części”, pisemnie ani nawet ustnie żadnej transakcji handlowej, w szczególności umowy sprzedaży towaru opisanego fakturami dołączonymi do pozwu. Wskazał, że nigdy nie odebrał tego towaru od powódki. J. K. stwierdził, że na 36 fakturach widnieją podpisy F. J. (1), któremu w dacie 11.1.2017r. zostało cofnięte pełnomocnictwo uprzednio udzielone przez pozwanego i który po tej dacie nie mógł działać w imieniu pozwanego.

F. J. (1) pomimo doręczenia mu (k. 93) pisma pozwanego złożonego w trybie art. 84 k.p.c. nie przystąpił do niniejszego postępowania w charakterze interwenienta.

Wyrokiem z dnia 21 września 2018r. Sąd Okręgowy w Poznaniu w punkcie 1. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 98.732,68 zł (dziewięćdziesiąt osiem tysięcy siedemset trzydzieści dwa złote 68/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych:

- a) od kwoty 3.144,88 zł od dnia 5 maja 2017r. do dnia zapłaty
- b) od kwoty 11.133,48 zł od dnia 18 maja 2017r. do dnia zapłaty
- c) od kwoty 1982 zł od dnia 26 maja 2017r. do dnia zapłaty
- d) od kwoty 2253,02 zł od dnia 31 maja 2017r. do dnia zapłaty
- e) od kwoty 2106,72 zł od dnia 31 maja 2017r. do dnia zapłaty
- f) od kwoty 316,33 zł od dnia 1 czerwca 2017r. do dnia zapłaty
- g) od kwoty 1384,02 zł od dnia 3 czerwca 2017r. do dnia zapłaty
- h) od kwoty 2784,24 zł od dnia 7 czerwca 2017r. do dnia zapłaty
- i) od kwoty 1727,29 zł od dnia 7 czerwca 2017r. do dnia zapłaty
- j) od kwoty 6334,62 zł od dnia 9 czerwca 2017r. do dnia zapłaty
- k) od kwoty 3520,50 zł od dnia 13 czerwca 2017r. do dnia zapłaty
- l) od kwoty 2152,22 zł od dnia 20 czerwca 2017r. do dnia zapłaty
- m) od kwoty 3644,62 zł od dnia 20 czerwca 2017r. do dnia zapłaty
- n) od kwoty 2425,30 zł od dnia 21 czerwca 2017r. do dnia zapłaty
- o) od kwoty 6570,52 zł od dnia 22 czerwca 2017r. do dnia zapłaty
- p) od kwoty 7489,94 zł od dnia 27 czerwca 2017r. do dnia zapłaty
- q) od kwoty 1364,61 zł od dnia 29 czerwca 2017r. do dnia zapłaty
- r) od kwoty 1371,31 zł od dnia 1 lipca 2017r. do dnia zapłaty
- s) od kwoty 6243,76 zł od dnia 4 lipca 2017r. do dnia zapłaty
- t) od kwoty 7185,32 zł od dnia 6 lipca 2017r. do dnia zapłaty
- u) od kwoty 2129,30 zł od dnia 8 lipca 2017r. do dnia zapłaty

- v) od kwoty 1696,63 zł od dnia 13 lipca 2017r. do dnia zapłaty
- w) od kwoty 4913,73 zł od dnia 19 lipca 2017r. do dnia zapłaty
- x) od kwoty 4927,06 zł od dnia 22 lipca 2017r. do dnia zapłaty
- y) od kwoty 1365,53 zł od dnia 23 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty
- z) od kwoty 2396,82 zł od dnia 30 sierpnia 2017r. do dnia zapłaty
- aa) od kwoty 1477,91 zł od dnia 8 września 2017r. do dnia zapłaty
- bb) od kwoty 292,93 zł od dnia 12 września 2017r. do dnia zapłaty
- cc) od kwoty 1865,51 zł od dnia 29 września 2017r. do dnia zapłaty
- dd) od kwoty 1142,03 zł od dnia 30 września 2017r. do dnia zapłaty
- ee) od kwoty 179,70 zł od dnia 2 października 2017r. do dnia zapłaty
- ff) od kwoty 1210,83 zł od dnia 7 października 2017r. do dnia zapłaty;

w punkcie 2. zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 10.354 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 5.400 zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wyroku Sąd powołał się na następujące ustalenia faktyczne i wnioski prawne.

Powódka i pozwany współpracowali w zakresie hurtowej sprzedaży (...) pozwanemu przez powódkę oraz sprzedaży (...) powódce przez pozwanego. Strony nie zawarły umowy pisemnej, a do transakcji dochodziło wskutek telefonicznego składania zamówień. J. K. nie kontaktował się bezpośrednio z przedstawicielami powodowej spółki. Czynił to działający w jego imieniu i na jego rzecz W. J. (1), który składał u powódki dwa- trzy razy w tygodniu zamówienia na (...) zarówno telefonicznie, jak i poprzez system elektroniczny u handlowca powódki. Z zamówień tych wynikało, że faktury miały być wystawiane na firmę pozwanego. Należności wynikające z wystawionych przez powódkę faktur rzeczywiście były opłacane przelewami bankowymi z konta prowadzonego dla firmy pozwanego. Dokonywanie płatności z konta prowadzonego dla firmy pozwanego sprawiło, że po stronie powodowej nie powstały żadne wątpliwości co do umocowania W. J. (1) do działania w imieniu właściciela tej firmy.

W ramach współpracy stron sprawą odbioru dostaw oraz dokonywania płatności oprócz W. J. (1) zajmował się również F. J. (1), który także wykonywał przelewy należności na konto powodowej spółki. Faktury były doręczane wraz z każdorazową dostawą (...) do zakładu w Ś. W.. i były podpisywane -często z zaopatrzeniem podpisu pieczęcią firmy (...) -przez F. i W. J. (1). Towar był albo odbierany przez nich bezpośrednio od powódki bądź był zawożony do zakładu produkcji (...) w Ś. przez pracowników powódki.

Powódka w okresie od 13.4.2017r. do 26.09.2017r. wystawiła pozwanemu następujące faktury VAT:

1. FS – (...) z dnia 13.04.2017r., na kwotę 17.702,44 zł płatna do 4.05.2017r.;
2. FS – (...) z dnia 26.04.2017r., na kwotę 11.133,48 zł , płatna do 17.05.2017r.;
3. FS – (...) z dnia 4.05.2017r., na kwotę 7.379,53 zł, płatna do 25.05.2017r.;
4. FS – (...) z dnia 9.05.2017r., na kwotę 2.253,02 zł, płatna do 30.05.2017r.;
5. FS – (...) z dnia 9.05.2017r., na kwotę 2.106,72 zł, płatna do 30.05.2017r.;

6. FS – (...) z dnia 12.05.2017r., na kwotę 1.384,02 zł, płatna do 2.06.2017r.;
7. FS – (...)z dnia 16.05.2017r., na kwotę 2.784,24 zł, płatna do 6.06.2017r.;
8. FS – (...) z dnia 16.05.2017r., na kwotę 1.727,29 zł, płatna do 6.06.2017r.;
9. FS – (...) z dnia 18.05.2017r., na kwotę 6.334,62 zł, płatna do 8.06.2017r.;
- 10.FS – (...) z dnia 22.05.2017r., na kwotę 3.520,50 zł, płatna do 12.06.2017r.;
- 11.FS - (...) z dnia 24.05.2017r., na kwotę 316,33 zł, płatna do 31.05.2017r.;
- 12.FS – (...) z dnia 29.05.2017r., na kwotę 2.152,22 zł, płatna do 19.06.2017r.;
- 13.FS – (...) z dnia 29.05.2017r., na kwotę 3.644,62 zł, płatna do 19.06.2017r.;
- 14.FS – (...) z dnia 30.05.2017r., na kwotę 2.425,30 zł, płatna do 20.06.2017r.;
- 15.FS – (...) z dnia 31.05.2017r., na kwotę 6.570,52 zł, płatna do 21.06.2017r.;
- 16.FS – (...) z dnia 5.06.2017r., na kwotę 7.489,94 zł, płatna do 26.06.2017r.;
- 17.FS – (...) z dnia 7.06.2017r., na kwotę 1.364,61 zł, płatna do 28.06.2017r.;
- 18.FS – (...) z dnia 9.06.2017r., na kwotę 1.371,31, płatna do 30.06.2017r.;
- 19.FS – (...) z dnia 12.06.2017r., na kwotę 6.243,76 zł, płatna do 3.07.2017r.;
- 20.FS – (...) z dnia 14.06.2017r., na kwotę 7.185,32 zł, płatna do 5.07.2017r.;
- 21.FS – (...) z dnia 16.06.2017r., na kwotę 2.129,30 zł, płatna do 7.07.2017r.;
- 22.FS – (...) z dnia 21.06.2017r., na kwotę 1.696,63 zł, płatna do 12.07.2017r.;
- 23.FS – (...)z dnia 27.06.2017r., na kwotę 4.913,73 zł, płatna do 18.07.2017r.;
- 24.FS – (...) z dnia 30.06.2017r., na kwotę 5.747,31 zł, płatna do 21.07.2017r.;
- 25.FS – (...) z dnia 1.08.2017r., na kwotę 1.365,53 zł, płatna do 22.08.2017r.;
- 26.FS – (...) z dnia 8.08.2017r., na kwotę 2.396,82 zł, płatna do 29.08.2017r.;
- 27.FS (...) z dnia 17.08.2017r., na kwotę 1.477,91 zł, płatna do 7.09.2017r.;
- 28.FS – (...) z dnia 21.08.2017r., na kwotę 292,93 zł, płatna do 11.09.2017r.;
- 29.FS – (...) z dnia 18.09.2017r., na kwotę 3.076,34 zł, płatna do 28.09.2017r.;
- 30.FS – (...) z dnia 19.09.2017r., na kwotę 1.142,03 zł, płatna do 29.09.2017r.;
- 31.FS – (...) z dnia 21.09.2017r., na kwotę 179,70 zł, płatna do 1.10.2017r.;
- 32.FS – (...) z dnia 26.09.2017r., na kwotę 1.210,83 zł, płatna do 6.10.2017r.

Powódka regulowała część swoich zobowiązań wobec pozwanego z tytułu kupna wyrobów (...) od pozwanego poprzez dokonywanie przelewów na ww. konto pozwanego. I tak:

- w dniu 13 kwietnia 2017r. dokonała przelewu kwoty 1.524,12 zł;
- w dniu 19 kwietnia 2017r. dokonała przelewu kwoty 813,03 zł;
- w dniu 24 kwietnia 2017r. dokonała przelewu kwoty 2.963,52 zł;
- w dniu 2 maja 2017r. dokonała przelewu kwoty 3.409,36 zł.

Nadto powódka kompensowała należności przysługujące jej od pozwanego z należnościami przysługującymi pozwanemu od powódki objętymi następującymi fakturami:

1. (...) wystawionej w dniu 22 marca 2017r. na kwotę 1.524,12zł;
2. (...) wystawionej w dniu 27 marca 2017r. na kwotę 372,03zł;
3. (...) wystawionej w dniu 29 marca 2017r. na kwotę 441,00zł;
4. (...) wystawionej w dniu 3 kwietnia 2017r. na kwotę 2.963,52zł;
5. (...) wystawionej w dniu 10 kwietnia 2017r. na kwotę 3.233,48zł;
6. (...) wystawionej w dniu 10 kwietnia 2017r. na kwotę 175,88zł;
7. (...) wystawionej w dniu 19 kwietnia 2017r. na kwotę 882,00zł;
8. (...) wystawionej w dniu 24 kwietnia 2017r. na kwotę 5.126,10zł;
9. (...) wystawionej w dniu 25 kwietnia 2017r. na kwotę 4.944,98zł;
10. (...) wystawionej w dniu 27 kwietnia 2017r. na kwotę 2.293,20zł;
11. (...) wystawionej w dniu 28 kwietnia 2017r. na kwotę 3.591,00zł;
12. (...) wystawionej w dniu 2 maja 2017r. na kwotę 220,13 zł;
13. (...) wystawionej w dniu 4 maja 2017r. na kwotę 2.399,25zł;
14. (...) wystawionej w dniu 9 maja 2017r. na kwotę 1.844,85zł;
15. (...) wystawionej w dniu 10 maja 2017r. na kwotę 892,50zł;
16. (...) wystawionej w dniu 11 maja 2017r. na kwotę 924,00zł;
17. (...) wystawionej w dniu 12 maja 2017r. na kwotę 3.996,93 zł;
18. (...) wystawionej w dniu 15 maja 2017r. na kwotę 982,80 zł;
19. (...) wystawionej w dniu 17 maja 2017r. na kwotę 949,20 zł;
20. (...) wystawionej w dniu 18 maja 2017r. na kwotę 3.406,20zł;
21. (...) wystawionej w dniu 29 maja 2017r. na kwotę 2.773,84zł;
22. (...) wystawionej w dniu 5 czerwca 2017r. na kwotę 1,23zł;
23. (...) wystawionej w dniu 7 czerwca 2017r. na kwotę 174,64 zł;

24. (...) wystawionej w dniu 8 czerwca 2017r. na kwotę 2.849,81zł;

25. (...) wystawionej w dniu 22 czerwca 2017r. na kwotę 2.984,10zł.

Z firmowego konta bankowego pozwanego o numerze (...) dokonywane były spłaty faktur wystawianych przez powódkę. I tak:

- w dniu 6 kwietnia 2017r. zapłacono kwotę 4.315,54 zł za fakturę (...) minus faktura korekta (...);

- w dniu 13 kwietnia 2017r. zapłacono kwotę 4.348,35 zł za fakturę (...) minus korekta na kwotę 178,23 zł i fakturę (...);

- w dniu 2 maja 2017r. zapłacono kwotę 1.415,66 zł za fakturę (...);

- w dniu 24 maja 2017r. zapłacono kwotę 5.693,98 zł jako dopłatę za fakturę (...);

- w dniu 31 maja 2017r. zapłacono 10.733,44 zł za fakturę (...);

- w dniu 16 czerwca 2017r. zapłacono kwotę 5.138,38 zł za faktury (...);

- w dniu 23 czerwca 2017r. zapłacono kwotę 5.397,53 zł tytułem częściowej zapłaty za fakturę (...).

W sprawie narastającego zadłużenia firmy pozwanego powódka kontaktowała się z W. J. (1), który twierdził, że wszystko zostanie spłacone i że czeka na zwrot podatku Vat. Zadeklarował, że będą dokonywane spłaty po 200 zł tygodniowo, na co przystał zarząd komplementariusza powódki. Porozumienie to nie zostało jednak wykonane przez dłużnika.

Powódka zleciła firmie (...) dochodzenie wierzytelności od pozwanego. W związku z tym w dniu 24.10.2018r. do pozwanego w imieniu powódki zostało wystosowane wezwanie przedsądowe do zapłaty zaległości, które dotarło do J. K. w dniu 30.10.2017r.

Pracownik firmy (...) pierwszą rozmowę windykacyjną przeprowadził z samym J. K.. W trakcie tej rozmowy pozwany nie kwestionował zadłużenia czy dotyczących tego zadłużenia wystawionych wobec jego firmy faktur. J. K. nie twierdził również w rozmowie ze Z. P., że W. J. (1) działał tylko na swoją rzecz, a nie na rzecz pozwanego. Pozwany zapowiedział pracownikowi firmy windykacyjnej, że przekaze numer jego telefonu osobie, która zajmowała się tą sprawą. Tego samego dnia do Z. P. zadzwonił W. J. (1), wskazując, że jest już umówiony z zarządem powódki.

Pod koniec listopada 2017r. do biura prezesa zarządu komplementariusza powódki – E. M. wraz z W. J. (1) przyjechał J. K., twierdząc, że nic o zaległości nie wiedział i że wszystkim zajmował się W. J. (1). Nie kwestionował przy tym swego zadłużenia wobec powodowej spółki ani co do zasady, ani co do wysokości. E. M. odebrała obu mężczyzn jako przedstawicieli jednej firmy. J. K. nie wskazał wówczas E. M., że W. J. (1) nie był upoważniony do działania w jego imieniu.

Pozwany w rejestrze kosztów prowadzonej przez siebie działalności rozliczał podatek VAT objęty fakturami wystawianymi przez powódkę. W rejestrze tym ujął nie tylko faktury rozliczone przez powódkę poprzez kompensatę, ale również następujące faktury powódki objęte pozmem.

Sąd zaznaczył, że dowód z przesłuchania pozwanego nie został przeprowadzony, ponieważ pozwany nie stawiał się na ostatniej rozprawie bez usprawiedliwienia, przy czym na poprzedniej rozprawie przyjął termin kolejnego posiedzenia Sądu do wiadomości - z rygiorem, że w razie niestawienia się zostanie pominięty dowód z jego przesłuchania.

Sąd nie uwzględnił spóźnionego wniosku pozwanego o przesłuchanie w charakterze świadka księgowej pozwanego U. K.. Zauważył przy tym, że okoliczności, na które miała zeznawać, tj. czy F. i W. J. (1) przekazywali jej informacje

o zapłaceniu w całości i w terminie należności z tych faktur wynikających nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu, w którym nie było spornym, że faktury nie zostały uregulowane.

Sformułowanie przez pozwanego tezy dowodowej o przesłuchanie księgowej pozwanego w charakterze świadka ewidentnie potwierdza, że to pozwany był w istocie stroną realizowaną w praktyce przez W. J. (1) współpracy i poszczególnych transakcji z powódką.

W związku z powyższym Sąd oddalił również wniosek o przesłuchanie w charakterze świadków F. J. (1) i W. J. (1), ponieważ w całokształcie okoliczności sprawy, a przede wszystkim wobec bezspornego faktu zaksięgowania przez pozwanego w swoich księgach podatkowych faktur objętych pozwem, okoliczności, na które ww. osoby te miały zostać przesłuchane nie miały znaczenia dla sprawy. Osoby te nie stawały się na posiedzenia Sądu, a dalsze odraczanie rozpraw w celu ich przesłuchania przyczyniałoby się jedynie do zbędnego przedłużania postępowania.

W tak ustalonych okolicznościach faktycznych Sąd wskazał, że podstawą prawną żądania pozwu był art. 535 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego w powiązaniu z całokształtem okoliczności przedstawionych Sądowi przez obie strony w ich stanowiskach procesowych doprowadziła Sąd do przekonania, że powodowa spółka wykazała prawdziwość twierdzenia o zawarciu z pozwanym umów sprzedaży (...) a w związku z tym zasadność wystawienia rzeczonych faktur- również w zakresie wysokości wynikających z nich wierzytelności.

Wprawdzie powódka nie przedstawiła pisemnej umowy z pozwanym, która byłaby najoczywistszym dowodem nawiązania relacji kontraktowych stron, jednakże o zaistnieniu stosunku zobowiązaniowego pomiędzy powódką a pozwanym świadczył szereg innych dowodów. W konsekwencji przekazania odbiorcy zamówionego przez W. J. (...) powódka dostarczała faktury obejmujące cenę sprzedaży, które jeśli były opłacane, to albo poprzez kompensatę z wierzytelności wobec powódki za dostarczone (...) albo w formie przelewu z konta bankowego prowadzonego dla pozwanego. Faktury te były następnie ujmowane w rejestrze zakupów prowadzonym przez pozwanego dla celów rozliczania podatku VAT z tytułu prowadzenia przez niego działalności gospodarczej. Było okolicznością bezsporną w sprawie, że pozwany był tego świadomy- jak sam wskazał w tezie dowodowej o przesłuchanie swojej księgowej w charakterze świadka, zadaniem księgowej pozwanego miało być ujmowanie w kosztach działalności pozwanego „zafakturowanej” na pozwanego „masy towarowej”.

Powyższe dobitnie ujawnia wewnętrzną sprzeczność stanowiska pozwanego prezentowanego w niniejszym procesie. Z jednej bowiem strony J. K. kategorycznie przeczył, by zawierał jakiegokolwiek transakcje z powódką, z drugiej strony przyznawał, że zakupiona od powódki „masa towarowa” miała być „fakturowana” na jego firmę.

Sam fakt, że pozwany nie miał przy składaniu zamówień, czy odbieraniu towaru bezpośredniego kontaktu z przedstawicielami powodowej spółki nie świadczył przecież o niemożności przyjęcia, że W. i F. J. (1) w istocie działali przy tych czynnościach w imieniu i na rzecz pozwanego. Podobnie odnieść się należy do wskazania przez pozwanego na rozprawie w dniu 18.7.2018r., że nie dokonał wykreślenia wpisu o własnej działalności gospodarczej z ewidencji, ponieważ „nie ma takiego obowiązku”, ale faktycznie tej działalności nie prowadzi. Dla uznania, że to pozwany prowadzi w istocie działalność gospodarczą w zakresie produkcji (...) nie było bowiem konieczne ustalenie, że to osobiście pozwany wykonywał faktyczne czynności w zakresie wytwarzania (...) czy choćby tylko zarządzania czy nadzorowania produkcji. Jak przyznał pozwany, jego firma rzeczywiście była prowadzona pod nazwą taka, jak nazwa firmy wynikająca ze znajdującego się w aktach zaświadczenia z (...) i nazwa przedsiębiorstwa wskazywanego jako nabywca i odbiorca w fakturach powódki.

Okoliczności, jak pozwany rozliczał się z W. i F. J. (1) z tytułu łączącego go z nimi stosunku prawnego nie była istotna dla niniejszej sprawy, skoro pozwany godził się na występowanie przez te osoby w jego imieniu przy zawieraniu transakcji z powodową spółką. Materiał dowodowy sprawy potwierdza, że J. K. niewątpliwie miał świadomość składania przez W. J. (1) zamówień i odbieraniu faktur w imieniu firmy pozwanego, jak również dokonywania

przelewów za faktury z konta prowadzonego dla pozwanego i otrzymywania na to konto wpłat powódki za kupione (...). Dla Sądu było ewidentnym, że pozwany w pełni akceptował taki stan rzeczy, skoro uwzględniał faktury wystawiane przez powódkę (w tym objęte pozwem) w rejestrze prowadzonym przez siebie dla celów podatkowych.

Zdaniem Sądu I instancji powódka słusznie wskazywała, że na etapie przedsądowym doszło ze strony pozwanego do uznania długu objętego skierowanym do niego wezwaniem do zapłaty. Owo uznanie nastąpiło w rozmowie pozwanego z prezesem komplementariusza powódki E. M.. W okolicznościach niniejszej sprawy całkowicie nieprawdopodobne dla Sądu i niezgodne z zasadami doświadczenia życiowego było podnoszone przez pozwanego twierdzenie, że przedstawienie propozycji spłaty zadłużeniabyła jedynie wyrazem dobrej woli pozwanego, aby ewentualnie bezinteresownie pomóc F. J. (1) w spłacie powoda, a nie zamiarem uznania długu.

Całokształt wyżej przedstawionych okoliczności doprowadził Sąd orzekający w niniejszej sprawie do przekonania, że argumenty podnoszone przez J. K. stanowiły jedynie próbę uniknięcia odpowiedzialności za rzeczywiście powstałe własne zobowiązanie pozwanego.

W konsekwencji Sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości w punkcie 1 wyroku na podstawie art. 535 kodeksu cywilnego.

Orzeczenie o odsetkach zostało oparte o unormowanie z art. 7 ustęp 1 ustawy z dnia 8.3.2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1-3 kodeksu postępowania cywilnego.

Pozwany zaskarżył powyższy wyrok w całości wnosząc o:

- 1/ zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie dochodzonej, przez powoda kwoty, w całości oraz
- 2/ obciążenie powoda kosztami sądowymi, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w całości, ewentualnie
- 3/ uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji, do ponownego rozpoznania.

Zarzucił Sądowi I instancji:

- a/ błędy w ustaleniach faktycznych poczynionych wyprawie oraz
- b/ przekroczenie granic sędziowskiej swobody, w ocenie zebranych w sprawie dowodów i
- c/ nie zebranie, w sprawie wszystkich możliwych, a obiektywnych dowodów.

Nadto wniósł o rozważenie, przez Sąd, na zasadzie dyspozycji przepisu art. 177 § 1 ust. 4 k.p.c. zawieszenia postępowania w sprawie, do czasu ukończenia postępowania karnego prowadzonego, przez Komisariat Policji (...) w P. sygn. akt: (...)dlatego, że ujawniły się czyny Pana F. J. (1) i jego ojca - W. J. (3) tj. osób wnioskowanych, przez mnie, na świadków w sprawie niniejszej, których ustalenie w drodze karnej, może i powinno wywrzeć wpływ, na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy cywilnej.

Powódka wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że w sprawie nie zachodziły przesłanki z art. 177 § 1 pkt. 4 k.p.c. do zawieszenia postępowania do czasu zakończenia postępowania karnego prowadzonego pod sygn. akt (...) ponieważ ewentualne czyny F. J. (1) czy W. J. (1) (bliżej zresztą nieokreślone w apelacji) nie mogłyby wywrzeć wpływu na rozstrzygnięcie

sprawy przy poczynionych w niej przez Sąd I instancji ustaleniach. Tym bardziej tylko, że pozwany przyznał na rozprawie apelacyjnej, iż postępowanie to zostało nieprawomocnie umorzone.

Nie było też żadnych podstaw do przyjęcia, że pozwany został pozbawiony prawa do obrony skoro znany był mu termin ostatniej rozprawy, po zamknięciu której został wydany wyrok.

Ustalenia faktyczne Sądu I instancji nie budzą zastrzeżeń, ponieważ zostały oparte na zgodnej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenie całokształtu materiału dowodowego, bez przekroczenia dopuszczalnej swobody. Ustalenia te Sąd Apelacyjny w pełni podzielił i przyjął za własne.

Polemika skarżącego z tymi ustaleniami nie zasługuje na aprobatę.

Pozwany w apelacji nie neguje księgowaniu faktur powódki po 11 stycznia 2017r. za dostawy zamawiane przez W. J. (1) czy F. J. (1), ich częściowej zapłaty z konta swojej firmy, wystawianiu własnych faktur za dostarczone powódce wyroby (...)i kompensowaniu należnych mu z tego tytułu kwot z należnościami powódki, czy w końcu treści rozmów na spotkaniach z przedstawicielem firmy (...) i prezesem komplementariusza powódki.

Pomimo tego nadal obstaje przy twierdzeniu, że nic nie wiedział o zawieranych umowach i wynikających z nich należnościach, a przede wszystkim, że W. J. (1) czy F. J. (1) nie posiadali pełnomocnictwa do zawierania umów w jego imieniu i na jego rzecz.

Wersja pozwanego jest oczywiście niespójna z pozostałymi faktami. Nie sposób przecież przyjąć bez naruszenia zasad logiki i doświadczenia życiowego, że pozwany przez okres od 11 stycznia do września 2017r. nie kontrolował w żaden sposób chociażby stanu finansów swojej firmy (nie dociekał przyczyn wypływów z jego konta bankowego środków pieniężnych na zapłatę części faktur, braku wpływów z tytułu własnych faktur za dostarczone powódce (...)).

Wskazać należy, że nawet przyjęcie wersji pozwanego o braku jego wiedzy o umowach sprzedaży objętych pozwem, nie dawało podstaw prawnych do uznania ich za nieważne i oceny, że nie istnieje jego zobowiązanie zapłaty. Przesądzającego znaczenia w tym względzie nie mogło mieć pisemne oświadczenie pisemne W. J. (1) z dnia 23 marca 2019r., z którego Sąd Apelacyjny przeprowadził dowód. W oświadczeniu tym złożonym pozwanemu W. J. uznał zadłużenie wobec powódki wynikłe ze sprzedaży towaru, a nadto podał, że „transakcje były prowadzone bez zgody i wiedzy p. K. w związku z tym ponoszę osobistą odpowiedzialność finansową”.

Dowód z pisemnego dokumentu prywatnego ma ograniczoną moc dowodową. Stanowi on dowód tylko tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.).

Sposób prowadzenia działalności gospodarczej należy do przedsiębiorcy i to jego, a nie podmioty trzecie, obciążają ewentualne negatywne skutki podjętych decyzji i braku zainteresowania własną firmą. Przedsiębiorca powierzając prowadzenie spraw firmy pracownikom czy pełnomocnikom czyni to na własne ryzyko i odpowiedzialność.

Nie ulega żadnym wątpliwości w świetle poczynionych ustaleń faktycznych, że W. J. (1) był umocowany przez powoda do zawierania w jego imieniu i na jego rzecz umów z powódką w przedmiocie tak kupna od niej mięsa, jak i sprzedaży jej wyrobów wędliniarskich.

Takie umowy zawierane były przez pełnomocników pozwanego jeszcze przed odwołaniem pełnomocnictwa F. J. (1). Podkreślić przy tym należy, że pełnomocnictwo do zawierania umów kupna- sprzedaży nie wymagało szczególnej formy (art. 99 k.c.). Z żadnego zaś dowodu nie wynika, że umocowanie W. J. (1) było nierozzerwalnie związane z pełnomocnictwem F. J. (1). Zachowanie pozwanego w toku zawierania umów, jak i przed przedstawicielami powódki logicznie temu przeczy, dowodzi istnienia dodatkowego porozumienia między pozwanym a W. J. (1) co do umocowania tego ostatniego. A w każdym razie co najmniej dowodzi, że pozwany potwierdzał powódce posiadanie przez W. i F. J. (1) odpowiedniego pełnomocnictwa, ostatnio w listopadzie 2017r. przed prezesem zarządu komplementariusza powódki – E. M..

Wszystkie umowy objęte pozwem tj. od kwietnia 2017r. były rodzajowo takie same jak zawieranie przez niej wcześniej.

Ewentualne odwołanie przez pozwanego pełnomocnictwa udzielonego W. i F. J. (1) (W. J. (1) w bliżej zresztą nie określonej przez pozwanego dacie) nie mogło wyrzeć niekorzystnych skutków prawnych dla powódki z uwagi też na treść art. 105 k.c. W myśl tego przepisu jeżeli pełnomocnik po wygaśnięciu umocowania dokona w imieniu mocodawcy czynności prawnej w granicach pierwotnego umocowania, czynność prawna jest ważna, chyba że druga strona o wygaśnięciu umocowania wiedziała lub z łatwością mogła się dowiedzieć.

Pozwany o odwołaniu pełnomocnictw nie zawiadomił powódki, nie zawiadomił zresztą własnej księgowej skoro ta nadal ujmowała w księgowości firmy pozwanego należności z umów zawieranych przez W. i F. J. i jeszcze w czerwcu 2017r. dokonywała rozliczeń faktur powódki przez ich zapłatę gotówką bądź kompensatę z wierzytelnościami pozwanego. Jest więc jasne, że powódka nie mogła też z łatwością dowiedzieć się o odwołaniu pełnomocnictw.

Uznanie długu, o którym mowa w oświadczeniu W. J. (1) może mieć znaczenia dla jego rozliczenia z pozwanym, ale już nie dla oceny stosunków prawnych między stronami procesu.

Uznając zarzuty pozwanego za bezzasadne, Sąd Apelacyjny podzielił także ocenę prawną Sądu I instancji i w konsekwencji apelację oddalił na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Bogdan Wysocki Małgorzata Goldbeck-Malesińska Ewa Staniszevska